

„אני הרגתי אותו!“ הודיעה אירמה

ליבניובה (משאל) בטלפון

למישטרה, אך אחרי כן העידה:

„אבא ירה

במחדד שלי!“

בורים עמד מולי, כשבידו אקדה שלוף מכוון אלי. הוא חבש פאה נוכרית והרכיב מישקפיים, אבל זה לקח לי חצי שניה בלבד כדי לזהות אותו. הוא התקרב אלי ואמר: „היום זה הסוף שלך! אני הייתי בשוק. נשאתי לעמוד במקום מבלי שהייתי יכולה לעשות דבר.“ אירמה ליבניובה בת ה־25 רעדה עדיין

„אבא הסתכל לצדדים, הבנתי שהוא מחפש משהו כדי לזרוק על בוריס. בוריס הרגיש בו, קפץ מעלי וניסה לתפוס את האקדה שהשאיר על המיזנון. למזלנו היה אבי זרין יותר. הוא תפס את האקדה לפני בוריס, כיוון אותו אליו ואמר ברור סית: „עצור! להרים ידיים!“ אבל בוריס לא עצר. הוא התנפל על אבי וניסה להר-

הגופה במקום המוות חוקרי המישטרה ניצבים ליד גופתו של בוריס מוסייב, המונחת עמופה בשמיכה למרגלות

כאשר הגיעו השוטרים לזירת היריעה, היה כבר בוריס מוסייב ללא רוח־חיים. הוא היה גבר חסון במיוחד, אדם רגיל היה מתמוטט, קרוב לוודאי, ברגע שפגעו בו הקליעים. שגורו מטוח קצר באקדה ברטה. אך בשל חווקו הרב הצליח בוריס לצאת מהדירה בצעדים כוש־לים. שם הידרדר במורד־המדרגות.

את המישטרה הועיקה אירמה בעצמה. היא התקשרה למוקד מדירת אחד השכנים. ביומן המישטרה רשום, כי היא הודיעה בטלפון ש„מישהו נהרג, בואו מהר!“ כשנשאלה על־ידי היומנאי מי הרג אותו, ענתה: „אני הרגתי אותו!“

ציא ממנו את האקדה בכוח. „פתאום שמעתי ירייה. תפסתי את הראש בידים ועצמתי את העיניים. ואז שמעתי עוד ירייה. כשפתחתי את העיניים ראיתי את בוריס מתנדנד. הוא החזיק את הידיים על החזה, שממנו נזל הרבה דם. והלך בצורה כזאת לעבר הדלת. הוא יצא לחדר־המדרגות ושם הוא נפל.“

המישטרה לא קיבלה את סיפורה של אירמה כעובדה מוגמרת. היא עצרה את אביה, זליג ליבניובה בן ה־57, כחשוד ברצח בוריס מוסייב בן ה־42. שלדבריו אירמה חיזר אחריה בלהט תוקפני במשך תקופה ארוכה.

מהתרגשות. כשתיארה באוזני חוקרי המישטרה את הדרימה שהתרחשה בליל היום הראשון שעבר בדירתה, בקומה ה־7 תשיעית והאחרונה של רב־קומות, ברחוב המיפרץ 27 בקריית־שרת בחולון. שיאה של דרימה זו הפך טרגדיה.

„פיתאום בוריס התנפל עלי“, המשיכה אירמה בסיפורה. „הוא אמר כל מיני מילים גסות, שמהן הבנתי שהוא מתכוון לאנוס אותי, ואחרי כן אולי גם להרוג אותי. בוריס הניח את האקדה על המיזנון, נתן לי את הפה הפיל אותי בכוח על הספה. הוא כבר התכופף וכימעט נשכב עלי, כשראיתי את אבי נכנס לחדר.“

מאוחר יותר היא שינתה את גירסתה, וטענה, כי אמרה את שאמרה מתוך בילבול. גם האב תמך בגירסתה החדשה של בתו, וטען שהוא ירה במוסייב מתוך הגנה עצמית. אך החוקרים לא הסתפקו במעצר האב. היו להם גם כמה שאלות להציג לאירמה.

אקדה מוברח

מרוסיה

את ירית בו בעצמך!“ נאמר לאירמה בחקירה במישטרת חולון. „אביך קיבל עליו את האשמה כדי להגן עליך. אנחנו יודעים שזאת האמת!“ אך אירמה סירבה בתוקף להודות בכך. „האמת זה

ההרוג

בוריס מוסייב לא היה טלית שכולה תכלת, אך כל מכרו מעידים עליו שהיה בעל לב רחב.

מה שיספרתי לכם, ענתה לחוקריה, „יו, תר אין לי מה להוסיף!“ החוקרים לא התייאשו. „אבא שלך הבי ריח את האקדה מרוסיה, כשעלה לארץ לפני שנתיים וחצי.“ הטיחו בפני אירמה. „את כתבת לו מהארץ שבוריס עושה לך צרות. לכך תיכננתם יחד לרצוח אותו!“ אירמה הדפה גם התקפה זו. „אם תיכ-